

ADHD

Waarschuwing:

Over ADHD, ADD en andere met letters aangegeven gedrag dat de omgeving op een te indringende wijze stoort, is veel onenigheid. De oorzaken zijn nooit medisch precies vastgesteld en vooral over de medicaties bestaat veel twijfel.

De Hersenstichting heeft inmiddels ook ondervonden dat hun van de psychiatrie overgenomen stellingname dat ADHD een erfelijke of aangeboren hersenaandoening zou zijn geen stand hield. Na een klacht van het NCRM bij de Reclame Code Commissie bleek dat hun stelling niet wetenschappelijk te onderbouwen was. De Reclame Code Commissie beoordeelde de uitspraak als 'onzorgvuldig en misleidend'.

Bron: NCRM Wat ouders niet verteld wordt over ADHD

De oorzaak van ADHD is (nog) niet helemaal duidelijk. Recent onderzoek wijst erop dat er bij ADHD sprake is van een neurobiologische stoornis in de hersenen, op het niveau van de zenuwverbindingen (neurotransmissie).

Landelijke oudervereniging Balans

De basis van hoofdstuk 1, 2 en 3 is de tekst **Howard**
uit: ADHD and Children Who are Gifted van James Webb, vertaald door Gonnie Hollanders.
Signaal jaargang 8 nr. 40 april 1996

Inleiding

Ik heb ADHD gelezen.

Opnieuw zijn de signalen duidelijk. Informatie die inderdaad gewoon op internet te vinden is. Wat is het doel dit te bundelen? Het wijzen van open deuren?

Wat doe je als ouder, wat zijn de tools om hier mee om te gaan? Dit zou ik graag mee nemen. Wat kun je als gezin doen, als ouder? Hoe ondersteun je dit kind? Is het overleven? Reageren op prikkels?

Als je het kind niets bied (direct), dan is dit misschien wel de enige manier om te overleven voor het kind. Waar en hoe verander je dit? Hoe kan een kind zich dan uiten? Of pikt het juist op wat niet voor hem bedoeld is? Begrijpt hij meer en sneller van mensen en hun gedrag wat geen weg kan vinden? Voelt hij waar de zere plekken liggen van de mensen om hem heen, waar hij niks mee kan? Wordt hij toch nooit begrepen omdat hij niet de zelfde taal spreekt (wel woorden horen, maar andere signalen lezen) en dit lijfelijk uit?

Stel dat dit gedrag betekend dat een kind zich zelf niet kan zijn? Wat zou dan de oorzaak zijn? Goed, reden genoeg dit nader te bekijken.

Ik kampeerde naast een oppas: oma en opa, met drie kleinkinderen. Zij noemden ze hyperactief en de pilletjes hadden ze mee gekregen voor het geval het oma of opa teveel werd. Afschuwelijk.

Geen ruimte in de figuurlijke zin. Er was juist alle ruimte behalve bij oma en opa. Zij vonden het maar druk. Het waren zeer actieve kinderen. Maar ze hadden gewoon zuurstof gebrek, zoals ik dat noem. Alles willen controleren, terwijl dat juist niet altijd hoeft.

Mooi was het om te zien hoe oma en opa dit oppakten. Een mooi lesje zomaar naast onze tent. De grap wil dat er 1 jongen erg slim was maar toch moest blijven zitten en een heel jaar moet over doen, van zijn juf, omdat hij het niet kon laten zien. Opa vond dit zeer merkwaardig (en dat van een kind met een hoog IQ). Maar je wordt nu eenmaal afgerekend op wat je laat zien, niet op wat of wie je bent. Ook in dit geval.

Stel dat ADHD vaak alleen maar een buitenkant is. Een soort boodschap. Wat zou er binnen in leven? Dat is waar ik het over zou willen hebben. In mijn geval kan ik spreken over hyperactiviteit waar ik zelf veel last van had (ook voor mijn ouders best lastig, ze kregen er grijze haren van).

Maar het was ook mijn overleving en heeft me er bij gehouden.

Gelukkig met begrip van mijn ouders. Let dus op wat je gaat eisen van een kind.

Nynke de Jong

1. ADHD Attention Deficit Hyperactivity Disorder

Het 'Diagnostisch en Statistisch Handboek van Geestesziekten' (DSM-111-R) van de Amerikaanse Psychiatische Associatie vermeldt nadrukkelijk 14 kenmerken die kunnen worden aangetroffen bij kinderen bij wie de diagnose ADHD gesteld is. Ten minste 8 van deze kenmerken moeten aanwezig zijn, de eerste symptomen moeten zich voor de leeftijd van 7 jaar hebben voorgedaan, en zij moeten gedurende tenminste 6 maanden aanwezig zijn.

Kinderen met ADHD vallen vooral op omdat zij:

- moeilijk kunnen blijven zitten
- snel zijn afgeleid
- wiebelen, draaien en veel friemelen
- moeilijk op hun beurt kunnen wachten
- antwoord geven voordat de vraag is gesteld
- moeilijk instructies kunnen volgen
- moeilijk blijvend de aandacht kunnen richten
- van de ene activiteit naar het andere hollen
- niet rustig kunnen spelen
- overdreven veel praten
- anderen in de rede vallen
- niet luisteren naar wat anderen zeggen
- veel kwijtraken of vaak wat verliezen
- zich vaak in gevaarlijke situaties storten

Veel van deze kenmerken komen bij alle kinderen in meer of mindere mate voor. Bij kinderen met ADHD gaat het om een aantal kenmerken die in **ernstige mate** voorkomen en de ontwikkeling van het kind belemmeren.

www.balansdigitaal.nl/sitemanager.asp?pid=49

Belangrijk voor hoogbegaafde kinderen

De leerkrachten op school zeggen dat zo'n leerling simpelweg niet werkt in overeenstemming met zijn talenten. Hij maakt bijvoorbeeld zijn opgaven niet af, of schrijft alleen antwoorden op zonder zijn werk te laten zien; zijn handschrift en spelling zijn onvoldoende. Hij kan in de klas niet stilzitten, praat met anderen, en verstoort vaak de klas door anderen te onderbreken. Hij is gewoon om de antwoorden op de vragen van de leraar luidkeels door de klas te roepen (gewoonlijk waren zij juist), maar soms dagdroomt hij veel en lijkt verstrooid. Heeft dat kind ADHD, is hij hoogbegaafd, of beide?

Vaak worden pientere kinderen verwezen naar psychologen of kinderartsen, omdat zij bepaalde gedragingen vertonen (bijv. rusteloosheid, onoplettendheid, impulsiviteit, een hoge mate van activiteit, dagdromen), gewoonlijk gekoppeld aan een diagnose van ADHD.

In een gesprek met de moeder van een 'mogelijk' hoogbegaafde leerling, kwam de verrassende opmerking: "Hij heeft ook een poosje ADHD gehad, maar dat is nu over."

Dit kind had wel de sticker door een uitgesproken vermoeden van ADHD, maar de geschiedenis leerde dat het symptomen waren van een ander probleem. Hij is later als een rustige puber de punkwereld ingestapt.

Advies

Bijna al deze gedragingen echter kunnen ook worden aangetroffen bij pientere, talentvolle, creatieve, hoogbegaafde kinderen. Tot nu toe is er weinig aandacht besteed aan de overeenkomsten en verschillen tussen de twee groepen, waardoor de mogelijkheid is ontstaan dat er op beide terreinen verkeerd wordt geïdentificeerd: hoogbegaafdheid en ADHD.

Soms stellen professionele hulpverleners de diagnose ADHD door alleen te luisteren naar de beschrijvingen van het gedrag van het kind door ouder of leraar, gecombineerd met een korte observatie van het kind. Ook worden korte vragenlijsten gebruikt om een en ander te bepalen, ofschoon deze vragenlijsten slechts de beschrijving van het gedrag door ouders of leraren meten. Kinderen die zo fortuinlijk zijn een grondig lichamelijk onderzoek (hetgeen tevens een onderzoek naar allergieën en andere stofwisselingsstoornissen inhoudt), en uitgebreide psychologische onderzoeken (waarbij ook de intelligentie, de prestaties en de emotionele toestand worden beoordeeld) te ondergaan, hebben een betere kans om op de juiste wijze te worden geïdentificeerd. Een kind kan hoogbegaafd zijn, en ADHD hebben. Zonder een grondig professioneel onderzoek is het moeilijk te zeggen.

Informatie

www.balansdigitaal.nl

Landelijke oudervereniging Balans

www.ncrm.nl/ADHDpage.html

Nederlands Comité voor de Rechten van de Mens

Zie bijlage: Wat ouders niet verteld wordt over ADHD.

2. Inzicht

Kinderen met ADHD reageren op een aantal gebieden anders dan andere kinderen. Ze hebben vaker en sterker dan gemiddeld last van:

Aandachts- en concentratieproblemen

Kinderen met ADHD hebben moeite om hun aandacht blijvend op een taak te richten en zich niet door allerlei prikkels uit de omgeving te laten afleiden. Dat kan ernstige gevolgen hebben voor hun concentratie.

Impulsiviteit

Kinderen met ADHD doen voordat ze denken. Ze houden zich niet zoals andere kinderen onbewust bezig met de gevolgen van hun gedrag. Bij kinderen met ADHD ontbreekt het aan een innerlijke controle die de remfunctie van het gedrag regelt.

Hyperactiviteit

Kinderen met ADHD zijn, vooral op jongere leeftijd, voortdurend in beweging. Ze zijn vaak snel opgewonden en gefrustreerd. Ze voelen vaak ook zelf een grote onrust van binnen. Stil zitten en rustig zijn vraagt van hen ongewoon veel energie.

Niet altijd druk

Het verwarrende is dat kinderen met ADHD niet altijd druk of afgeleid zijn. Kinderen met ADHD kunnen zich soms wel goed concentreren op sterke prikkels zoals spannende films of computerspelletjes. Aan buitenstaanders ontlokt dit vaak de opmerking 'ze kunnen het wel, als ze maar willen'.

Kinderen met ADHD kunnen zich inderdaad wel concentreren, maar ze hebben daar veel sterkere prikkels voor nodig. Het kost hen bovendien veel meer inspanning dan andere kinderen.

www.balansdigitaal.nl/sitemanager.asp?pid=49

Belangrijk voor hoogbegaafde kinderen

Het verschil zien tussen gedrag dat soms in verband wordt gebracht met hoogbegaafdheid, maar ook kenmerkend is voor ADHD, is niet gemakkelijk; zoals de volgende lijst van overeenkomsten laat zien.

Gedragingen die gekoppeld zijn aan ADHD (Barkley, 1990)

1. Slecht de aandacht erbij kunnen houden in bijna alle omstandigheden
2. Geringe volharding bij opdrachten die niet onmiddellijk logische gevolgen hebben.
3. Impulsiviteit, direct behoeften willen bevredigen
4. Het moeilijk vinden om zich te houden aan opdrachten, bestemd om gedrag in sociaal verband te reglementeren of te verhinderen
5. Actiever, rustelozter dan gewone kinderen.
6. Problemen hebben met het zich houden aan regels en voorschriften

Gedragingen die gekoppeld zijn aan hoogbegaafdheid (Webb, 1993)

1. Geringe aandacht, verveling, dagdromen in bepaalde omstandigheden.
2. Geringe taakgerichtheid bij taken die onbelangrijk lijken.
3. Achterstand in beoordelingsvermogen, bij zich ontwikkelende intelligentie.
4. Intensiteit kan leiden tot machtsstrijd met autoriteiten.
5. Hoge mate van activiteit: soms minder slaap nodig hebben.
6. Vraagtekens plaatsen bij regels, gewoonten en tradities.

Het is belangrijk om de omstandigheden waarin het gedrag van een kind problematisch is, te onderzoeken. Kenmerkend voor hoogbegaafde kinderen is, dat zij niet in alle omstandigheden problemen vertonen. Bijv. één leraar van de school zal het kind beschouwen als iemand met ADHD, maar een andere leraar niet; of op school worden ze beschouwd als lijdend aan ADHD, maar door de muziekleraar of de leider van de scouting niet. Nader onderzoek van de problematische situatie openbaart in het algemeen andere factoren die het probleemgedrag in de hand werken. Kinderen met ADHD echter, vertonen het probleemgedrag in vrijwel elke omgeving, zowel op school als thuis, ofschoon de mate waarin het probleemgedrag optreedt, van plaats tot plaats belangrijk kan verschillen, sterk afhankelijk van de structuur van de situatie. Dat wil zeggen: het gedrag bestaat in elke omgeving, maar is in de ene omgeving meer een probleem dan in de andere.

Advies

Houd rekening met de kenmerken van het hoogbegaafde/talentvolle kind en met de omstandigheden van het kind. Aarzel niet om de mogelijkheid van hoogbegaafdheid te opperen tegenover elke professionele hulpverlener die het kind onderzoekt op ADHD: wees echter niet verrast als de beroepskracht weinig oefening heeft gehad in het herkennen van de kenmerken van hoogbegaafde/talentvolle kinderen (Webb 1993). Het is belangrijk om de juiste diagnose te stellen en ouders en leraren moeten soms informatie aan anderen verstrekken, daar hoogbegaafdheid in de opleiding van professionele hulpverleners vaak over het hoofd wordt gezien.

Een leerkracht is geen expert in ADHD. Een leerkracht signaleert gedrag dat hinderlijk is voor het functioneren van de klas of dat van de leerkracht zelf. En daar wordt dan via de IB-er een actie opgezet.

Ook een medicus, die niet bekend is met de gedragsovereenkomsten tussen ADHD en hoogbegaafdheid, kan de fout maken om te snel te zijn met een diagnose.

Als u bovenstaande kenmerken en de genoemde verschillen kent, dan bent u deskundiger, betreffende uw kind, dan menig ander. Wijs de deskundigen op deze tekst. En neem daarbij de volgende regel uit de DSM kenmerken mee:

Ten minste 8 van deze kenmerken moeten aanwezig zijn, de eerste symptomen moeten zich **voor de leeftijd van 7 jaar** hebben voorgedaan, en zij moeten **gedurende tenminste 6 maanden aanwezig** zijn. U blijft de enige deskundige betreffende uw kind.

Informatie

“Howard”

www.sadd.nl/heerMink/ADHD%20of%20%20begaafd.doc

3. Evenwicht

In de klas is het waargenomen onvermogen van het hoogbegaafde kind om zijn aandacht bij zijn taak te houden waarschijnlijk toe te schrijven aan verveling, het onderwijsprogramma, een verkeerde manier van leren of andere omgevingsfactoren. Hoogbegaafde kinderen brengen soms 1/4 tot 1/2 van hun gewone lestijd door met wachten tot de andere kinderen hen hebben ingehaald - soms zelfs meer, als zij in een heterogeen samengestelde klas zitten.

Het niveau van leren dat zij aankunnen, ligt vaak 2 tot 4 klassen boven de klas waarin zij daadwerkelijk zitten. Zulke kinderen beantwoorden niet-uitdagende of saaie klassikale omstandigheden met gedrag waarbij zij zich aan hun taak onttrekken, onderbrekingen, of andere pogingen om zichzelf te vermaken. Dit gebruik van extra tijd is vaak de oorzaak van een verwijzing voor een onderzoek naar ADHD.

Heel voorzichtig, door de praktijk wijs geworden, formuleerde ik mijn vraag aan de juf die ik inschatte als betrokken en intelligent. "Als ze zich nog eens zo gedraagt, kun je dan intensief naar haar kijken en in je gedachten het woord 'vervelen' nemen. Misschien zie je dan andere" Hier werd ik al onderbroken met een onverwacht felle opmerking: "Ik zorg altijd dat de les boeiend is en...." en een verdere didactische en pedagogische invulling ging mijn ene oor in en dreunt nog steeds na in mijn hoofd. Waarom dacht deze expert dat ik haar expertise in twijfel trok? Ik vertelde iedereen al dat je een deskundige geen raad moet geven (dus ouders, lees de leraar nooit de les), maar om hulp moet vragen. Toch dacht ik om haar als meerdere te mogen vragen haar handelen een keer 'ietsje' anders te doen. Dit leerde mij wel iets. Ik dacht **topdown** en zij dacht **bottom-up**.

Belangrijk voor hoogbegaafde kinderen

Hyperactief is een woord dat vaak wordt gebruikt om zowel hoogbegaafde kinderen als kinderen met ADHD te beschrijven. Terwijl zij zich moeilijk kunnen concentreren, hebben kinderen met ADHD een hoge mate van activiteit, maar deze mate van activiteit wordt vaak in allerlei situaties aangetroffen (Barkley, 1990). Een groot deel van de hoogbegaafde kinderen is ook zeer actief. Wel 1/4 deel van hen heeft misschien minder slaap nodig; hun activiteit is echter in het algemeen geconcentreerd en doelgericht, in tegenstelling tot het gedrag van kinderen met ADHD. De intensiteit van de concentratie van hoogbegaafde kinderen zorgt ervoor dat zij vaak lange perioden en veel energie besteden aan dat wat hen echt interesseert. Hun speciale interesses komen echter soms niet overeen met de wensen en verwachtingen van ouders of leraren.

Terwijl het kind dat hyperactief is zich in vrijwel elke situatie maar heel kort kan concentreren (behalve gewoonlijk bij TV en computerspelletjes), kunnen kinderen die hoogbegaafd zijn zich zonder moeite gedurende lange periodes concentreren op zaken die hen interesseren, en eisen zij niet directe voltooiing of directe logische gevolgen van die opdrachten. De (hyper)activiteiten van kinderen met ADHD zijn gewoonlijk zowel eindeloos als willekeurig; de (hyper)activiteit van het hoogbegaafde kind treedt gewoonlijk slechts af en toe op en is doelgericht.

Terwijl het zich moeilijk kunnen houden aan regels en voorschriften nog maar sinds kort wordt geaccepteerd als een teken van ADHD (Barkley, 1990), trekken hoogbegaafde kinderen soms actief regels, gebruiken en tradities in twijfel, waarbij ze soms ingewikkelde regels bedenken waarvan ze verwachten dat anderen ze zullen respecteren of gehoorzamen. Sommigen raken verward in een machtsstrijd. Deze gedragingen kunnen leiden tot onbehagen bij ouders, leraren en leeftijdsgenoten.

Eén kenmerk van ADHD dat geen tegenhanger heeft bij kinderen die hoogbegaafd zijn, is de wisselende taakgerichtheid. In vrijwel elke omgeving zijn kinderen met ADHD gewoonlijk zeer wisselvallig in de kwaliteit van hun werk (bijv. schoolcijfers, karweitjes), en in de hoeveelheid tijd die gebruikt wordt om taken te volbrengen (Barkley, 1990). Kinderen die hoogbegaafd zijn handhaven consequent vaste prestaties en hoge cijfers in de klas, wanneer zij hun leraar aardig vinden en uitgedaagd worden, ofschoon ze zich soms tegen bepaalde onderdelen van hun werk verzetten, vooral herhaling van opdrachten die als saai worden ervaren. Sommige hoogbegaafde kinderen kunnen uiterst doelgericht en geconcentreerd bezig zijn om een product voort te brengen dat met hun eigen, zelf opgelegde maatstaven overeen komt.

Advies

Vaststellen of een kind ADHD heeft kan buitengewoon moeilijk zijn als dat kind tevens hoogbegaafd is. Het gebruik van vele instrumenten, inbegrepen intelligentietesten die door deskundige professionele krachten worden afgenomen, testen van prestaties en persoonlijkheidstesten, evenals inschattingen door ouder en leraar, kunnen de beroepskracht helpen om de geringe verschillen tussen ADHD en hoogbegaafdheid vast te stellen. Door een individuele beoordeling zorgt de beroepshulpverlener ervoor dat hij een zo goed mogelijk contact krijgt met het kind, om zodoende het beste resultaat op de testen te bereiken. Aangezien de testsituatie constant is, is het mogelijk om betere vergelijkingen tussen kinderen te maken. Gedeelten van de prestatie- en intelligentietesten zullen concentratiestoornissen of leerproblemen onthullen, terwijl persoonlijkheidstesten zijn ontwikkeld om aan te tonen, of emotionele problemen (bijv. depressie, angst) wellicht het probleemgedrag veroorzaken. De evaluatie zou moeten worden gevolgd door geschikte wijzigingen in de instructies en in het onderwijsprogramma, die rekening houden met vergevorderde kennis, diverse manieren van leren en verschillende soorten intelligentie.

Zorgvuldige overweging en goede professionele beoordeling zijn noodzakelijk alvorens te concluderen dat pientere, creatieve, intense jongeren ADHD hebben.

Informatie

Wat is edukinesiologie?

Edukinesiologie is een methode die ontwikkeld is voor met name kinderen met leerproblemen. Ze werkt met bewegings- en ontspanningsoefeningen. Tijdens het leren hebben veel kinderen last van negatieve stress. Het lezen lukt bijvoorbeeld niet zoals ze zouden willen, of het zweet breekt ze al uit nog voor het rekenen is begonnen. Hierdoor raken hun spieren gespannen en wordt de communicatie tussen hun hersenhelften en tussen hun hoofd en lichaam verstoord. Daardoor gaat alles nog slechter, wat nog meer spanning oproept, enzovoort. Oefeningen op basis van de edukinesiologie kunnen deze negatieve spiraal doorbreken, waardoor beter leren mogelijk wordt.

Voor wie?

Voor kinderen uit basis- of speciaal onderwijs.

Manier van werken.

Door middel van vragen en spiertesten wordt er gekeken welke oefeningen voor dit kind gewenst zijn. Kinderen kunnen deze dan thuis of op school toepassen. De oefeningen worden ook wel "braingym" (hersengymnastiek) genoemd. Ze zijn gemakkelijk aan te leren en nemen weinig tijd in beslag. Voorbeelden van oefeningen zijn bijvoorbeeld de kruisloop en de "luie acht". De National Learning Foundation uit de VS erkent BrainGym als een van de tien meest efficiënte en vernieuwende programma's om het leren te verbeteren.

www.energeia.info/edukinesiologie.html

4. Gelijken

De steeds terugkerende vraag is: “Als uw kind met nog twee dezelfde soort kinderen zou spelen en werken, zonder dat u daar richting aan geeft, zou er dan iets veranderen?”

Het steeds terugkeende antwoord is; “Ja.”

Ook als het hoogbegaafden zijn die, met de woorden van de omgeving ‘last van ADHD hebben’? Zeker dan, soms met een verontrustende kalmte.

Hieronder een voorbeeld van bijna het omgekeerde. Hoogbegaafde kinderen gaan eens in de week naar een andere school: let wel een school voor speciaal onderwijs die onder andere zich gespecialiseerd heeft in onderwijs voor:

- kinderen met dyslectische problemen bij wie vooral lezen en spellen duidelijk achterblijven bij hun overige vaardigheden.
- kinderen waarbij de leerproblemen een bredere aanpak nodig hebben. De multidisciplinaire aanpak op Maupertuus voorkomt dan veel tijdverlies. Concentratieproblemen en automatiseringsproblemen zijn daar goede voorbeelden van.

De overeenkomsten tussen een ADHD-er en een HB-er zijn zo groot dat ze dezelfde speciale school kunnen bezoeken.

Een hoogbegaafd kind is een creatief ingesteld kind, dat originele oplossingen voor problemen vindt. Het is een kind met een IQ boven de 130, met een bijna grenzeloze nieuwsgierigheid en een sterke gedrevenheid om taken tot een goed einde te brengen. Maupertuus biedt deze kinderen die momenteel in groep 6, 7 en 8 van het reguliere basis-onderwijs zitten, een dagdeel per week een optimale leeromgeving waar ze gebruik kunnen maken van deze eigenschappen.

www.maupertuus.info

Belangrijk voor hoogbegaafde kinderen

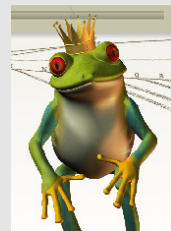
Wat voor elke hoogbegaafde telt, telt ook voor een hoogbegaafde met de indicatie ADHD.

Juist onder elkaar krijg je het gevoel dat jouw ‘afwijking’ niet zo veel afwijkt van die van anderen. Zo bijzonder ben je niet, maar zo speciaal ben je wel.

Als ADHD een vlucht in een maatschappelijk geaccepteerd onvermogen is, dan kan een kind beseffen dat er alternatieven zijn. Dit kind heeft erkenning nodig van deze handicap, maar ook van de ‘handicap’ hoogbegaafdheid.

[De parabel van de kikkervijver](#)

Een verhaal voor kleine (en grote) kinderen...(dat wordt voorgelezen, met animatie)

www.leonardoschool.nl/documenten/parabel.html

Advies

Welke adviezen je ook tegenkomt, op deze bladzij of elders, elke beslissing blijft jouw eigen verantwoordelijkheid.

Ga niet over één nacht ijs en weiger in eerste instantie medicatie.

Laat je goed door anderen informeren.

Consulteer de in de bijlage genoemde hulpinstelling.

Wees je er van bewust dat een voedselallergie of een ophoping van gifstoffen in het lichaam, ook kan leiden tot ADHD-achtige verschijnselen. Ook in het alternatieve circuit zijn kinderen van de verschijnselen ‘verlost’.

Informatie

De meeste informatie begint bij het Hint Zorgteam: **06-14 88 39 92**.

5. Het kind zelf

Het kind zelf heeft geen last van zijn eigen gedrag, maar dubbel last van de reacties van de omgeving op zijn gedrag. De wereld is voor dat kind een 'mopperende' wereld. Help de wereld, de omgeving van het kind, de 'handicap' erkennen om zo samen zonder 'mopperaars' en gemopper echt te leven. Een leven dat een belofte houdt voor de toekomst.

Belangrijk voor hoogbegaafde kinderen

Kijk samen met uw kind het naar onderstaande schema en vraag welk vakje het beste bij hem of haar past. Een mooi moment van wederzijds inzicht. (De volgorde is veranderd. Bij het begin staat het nog herkenbaar in twee groepen.) Doe het anders eerst alleen voor uzelf.

Geringe aandacht, verveling, dagdromen in bepaalde omstandigheden.	Slecht de aandacht erbij kunnen houden in bijna alle omstandigheden
Geringe volharding bij opdrachten die niet onmiddellijk logische gevolgen hebben.	Geringe taakgerichtheid bij taken die onbelangrijk lijken.
Impulsiviteit, wil direct behoeften bevredigen.	Achterstand in beoordelingsvermogen, bij zich ontwikkelende intelligentie.
Vindt het moeilijk om zich te houden aan opdrachten, bestemd om gedrag in sociaal verband te reglementeren of te verhinderen.	Intensiteit kan lijden tot machtsstrijd met autoriteiten.
Hoge mate van activiteit: heeft soms minder slaap nodig.	Actiever, rustelozer dan gewone kinderen.
Heeft problemen met het zich houden aan regels en voorschriften.	Plaatst vraagtekens bij regels, gewoonten en tradities.

Advies

Doe eens samen met uw kind de zelftest. Het zijn maar 29 vragen. Dat is niet veel, maar het zijn wel 29 aanleidingen voor een goed gesprek.

<http://proto.thinkquest.nl/~jrc104/scripts/adhd.php>

Test jezelf

Informatie

<http://proto.thinkquest.nl/~jrc104/> (let op: geen www.) Kijk eens samen met uw kind. De dansende letters zeggen al genoeg. Een door kinderen gemaakte website over.....ADHD bij hen in de klas.

Bedenk: Het kind heeft geen last van ADHD, de omgeving heeft last van het ADHD gedrag van het kind.
Bedenk: Gedrag is geen ziekte. Gedrag kan alleen maar storen bij een ander.

Arie van Kessel